

Moj čas u Dvojezičnoj novoj sridnjoj školi

Moja četira ljeta u Dvojezičnoj novoj sridnjoj školi u Velikom Borištofu su bila jako lipa. Na početku nas je bilo petnaest dice u razredu, a na koncu smo narasli na osamnaest dice. Naša razrednica je bila gospa Maria Mikacs iz Fileža. Ona se je uvijek jako trudila oko nas. Bili smo jako živ razred i ona nije imala uvijek lako s nami. Podučavala nas je četira ljeta engleski jezik i folklorno plesanje. Gospa Marija nas je naučila folklorne, ali i moderne tance. Skoro pri svakoj školskoj pripredbi smo imali nastup pri kom smo uvijek nosili našu školsku nošnju, a školska tamburaška grupa nas je pratila. Na našoj školi su i učitelji Trgovačke akademije podučavali.

U prvom razredu smo bili u Solnogradu. Odvezli smo se vlakom, a prenoćevali smo u JUFI. Svaki dan smo si nešto drugoga pogledali, kot na primjer kaštel i "Stiegl" pivaru.

U informatiki smo se naučili, kako se na kompjuteri djela i kako se prezentacije lipo oblikuju.

U drugom razredu je došao jedan novi školar iz Rušte. Nije bio najvrliji školar tako da smo imali smo dosta teško s njim. Ali s časom smo se skoro svi na njega naučili. Ovo školsko ljeto smo bili na tečaju za skijanje. Odvezli smo se autobusom u Donnersbachwald. Ovde mi se je jako vidilo. Imali smo čuda veselja. Na koncu smo imali naticanje pri kom sam dobila drugu nagradu.

Jako vidilo mi se je u tretom razredu. U puno projektov smo bili uključeni. Učitelji su nas polako pripravili na čas po školi. Pri poslovni dani sam bila dva dane u čuvarnici u Malom Borištofu. To je bilo za mene jako veliko iskustvo. Po oni dvi dani sam si bila sigurna, da neću nastati čuvarničarka. Isto tako smo si bili pogledati poduzeće "Braun" u Lifki.

Najljipši je ali bio "Comenius projekt". Mogli smo se odlučiti je li kanimo u Nimšku ili u Polsku. Odlučila sam se za Polsku. Razlog je bio, da su pri Comenius projektu jedno ljeto pred tim tri Poljakinje bile kod mene. Vozila smo se osam uri vlakom u Varšavu. Vožnja je

bila jako naporna. Smješćeni smo bili kod familijov. Imala sam sriću, da sam mogla prenoćevati kod Celinine familije. Ona je bila ljeta dan pred tim kod mene. Comenius projekt je bio zvanaredan. Na pol ljeta tretoga razreda je došla jedna školarica iz Rumunjske k nam. Imala sam ju jako rado.

Najednoč sam jur bila u četvrtom razredu i opet smo narasli za jednu školaricu iz Beča. Ovo ljeta smo pohodili Prag. Nažalost nisu svi školari diozeli, ča je bilo jako žalosno, zato kad je bio naš zadnji skupni izlet. Najjače me je fascinirao Karlov most. Varoš Prag mi se je jako vidio. Na koncu ljeta smo svečevali pedesetljetni jubileum naše škole. Ovo je bio najveći i najnaporniji projekt. Svečevali smo u KUGi i mnogo smo imali za pripraviti. Učitelji su nas naučili tance, jačke i jedan igrokaz. U igrokazu se je vidilo, kako se je škola u pedeseti ljeti preminjila. Bio je jako šalan tako da je publika bila fascinirana.

Moj školski čas u Velikom Borištofu je bio naporan, ali ipak jako lip.

Lena Domschitz

Jezik: gradišćanskohrvatski

Vrst teksta: članak

Broj stranic: 2

Ljeta: 2016.

Škola: Viša stručna škola za privredna zvanja Theresianum Željezno – HLW Theresianum Eisenstadt

Učiteljica: mag.a Angelika Kornfeind

Predala za datarnicu: mag.a Angelika Kornfeind